

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ת"ק 19-10-40443 לב ואח' נ' זמיר

בפני כבוד השופטת קרן מרגולין-פלדמן

התובעים 1. יובל לב
2. אופיר הלוי

נגד

הנתבע שלומי שחר זמיר

פסק דין

1 1. רקע –

2 התביעה הקטנה שלפניי עניינה בהודעות פרסומת, לכאורה, ששיגר הנתבע אל התובעים בזמנים
3 שונים.

4 התובעים טוענים כי הכירו זה את זה לאחר שחיפשו קבוצה באינטרנט אשר עוסקת במשלוח דברי
5 "דואר זבל". בהתאמה, לכל אחד מהם עילות נפרדות להגשת התביעה כאן, וזו הוגשה על ידי שני
6 התובעים במאוחד לאור זהות הנתבע בלבד.

7

8 2. תביעת התובע 1 –

9 תביעת התובע 1 הוגשה בשל 5 דברי דואר אשר נשלחו לשיטתו אל כתובת הדוא"ל שלו במהלך
10 החודשים מרץ-יולי 2015. לשיטתו, לא ביקש לקבל דברי דואר מאת הנתבע, ומעולם לא אישר
11 משלוח הודעות פרסומת אל הדוא"ל שברשותו. עוד טען כי בחלק מן ההודעות כלל לא מופיעה
12 המילה "פרסומת" בראש ההודעה, על אף העובדה שמדובר בדברי פרסומת, ועל כן יש לפסוק
13 לטובתו פיצוי בשיעור של 5,000 ₪.

14

15 הנתבע טען כי יש לדחות את תביעתו של תובע זה בטענה כי ביקש לקבל דברי דואר מאת הנתבע,
16 לאחר שנרשם באתר המנוהל על ידו. עוד טען כי מאז נשלחו דברי הדואר נשוא תביעת התובע 1
17 חלפו שנים ארוכות, במהלכן נערכו שינויים מהותיים באתרי הנתבע, והרשמתו של הנתבע לאתר
18 נערכה לפני שנים, שעה שנוהל ה"אתר הישן". מעבר לכך נטען כי חלק מההודעות שצורפו לכתב
19 התביעה הן למעשה הודעה אחת שהגיעה לכתובת התובע מספר פעמים, ככל הנראה בשל תקלה
20 בתיבת הדואר של התובע, וכי הודעה אחרת אשר צורפה לכתב התביעה כלל אינה ממוענת אל
21 התובע, כי אם אל נמען אחר, כעולה משם המקבל המופיע בכותרת העתק הדואר.

22

23 לאחר ששקלתי את טענות הצדדים בנוגע לתביעת התובע 1 מצאתי כי יש לדחות את התביעה
24 מהטעמים הבאים –

25 א. אין מחלוקת בנוגע לכך שמאז משלוח הודעות הפרסומת ועד להגשת התביעה כאן חלפו כ-
26 5 שנים.

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ת"ק 19-10-40443 לב ואח' נ' זמיר

- ב. אין גם מחלוקת בנוגע לכך שעל גבי חלק מההודעות שהעתקן צורף לכתב התביעה צוין
מפורשות כי לטענת המשגר הנמען ביקש לקבל את הודעות הדוא"ל, ועוד תצוין כ=שם כי
ככל שנפלה טעות בנמען הרי שהמשגר מתנצל על ההטרדה ומבקש ליישם את ההוראות
לענין הסרה מרשימת הנמענים.
ג. התובע 1 טען כי מעולם לא ביקש להסיר את עצמו מרשימת הנמענים. יחד עם זאת טען כי
ההודעה שנשלחה לשיטתו ביום 6.7.15 היא ההודעה האחרונה אשר נשלחה לכתובת
הדוא"ל שעדיין משמשת אותו.
ד. בחודש אפריל 2016 שלח התובע 1, לטענתו, לראשונה מכתב אל הנתבע אשר בו ביקש
להסיר את שמו מרשימת הנמענים ולפצותו בגין ההודעות שנשלחו.
ה. הנתבע מכחיש קבלת המכתב האמור. יחד עם זאת ביקש להתייחס לשימת ההודעה שצוינה
שם, ומעיון בזו ניכר כי המועדים שצוינו שם בנוגע למשלוח הודעות אל כתבות הדוא"ל של
התובע 1 אינם זהים לאלו שמופיעים בנספחי כתב התביעה. כך למשל, בעוד שמנספחי כתב
התביעה עולה כי נשלחו הודעות אל התובע 1 ביום 31.3.15 בשעה 10:28, ביום 1.4.15 בשעה
16:07 ושוב ביום 1.4.15, בשעה 18:00, הרי שבמכתב ציין התובע 1 כי ההודעות נשלחו ביום
31.3.15 בשעה 10:28 וביום 1.4.15 נשלחו שתי הודעות בשעה 14:30. ההבדל הוביל מטבע
הדברים למענה מצד הנתבע לפיו אין אפשרות לשלוח שתי הודעות באותה שעה ממש,
ואולם מעבר למענה זה, הרי שעולה מעיון בהודעות כי שתי ההודעות שנשלחו ביום 1.4.15
הן זהות לחלוטין, באופן שיש בו כדי לתמוך בעמדת הנתבע לפיה מדובר בתקלה שתיבת
הדואר של התובע ולא במשלוח כפול, ומיותר, של שתי הודעות זהות באותו יום ממש מטעם
הנתבע.
ו. במהלך הדיון כאן טען התובע 1 לראשונה כי בעבר פנה אל הנתבע בקשר עם משלוח
ההודעות באמצעות מגשר, וכי נערכה בין הצדדים תכתובת בעניין באמצעות אותו מגשר,
והכל במהלך שנת 2016. התכתובת המלאה, כפי שנוהלה אז לא הוצגה לעיון ביהמ"ש,
והנתבע טען כי זכור לו שהתכתב עם אותו מגשר, אלא שלא נערך להצגת התרשומת לתיק.
לשיטתו, בתום הדיון שנערך עם אותו מגשר, ולאחר שהוחלפו תכתובות מרובות בינו לבין
המגשר הסכים לבסוף המגשר עם טענת הנתבע לפיה בידיו ראיות מספקות על מנת להראות
כי התובע 1 אמנם נרשם לאתר הנתבע, והוסכם בין הצדדים כי אין ממש בטענות התובע 1.
ז. ככלל, מעת שהרים התובע את הנטל להראות כי נשלחו אליו דברי פרסומת – הרי שהנטל
להבאת הראיות לתמיכה בטענה כי הנתבע ביקש לקבל את דברי הפרסומת מועבר אל כתפי
הנתבע.
ח. יחד עם זאת, עניין לנו במשלוח הודעות פרסומיות שהחלה והסתיימה כחמש שנים לפני
הגשת התביעה כאן. הואיל והודעות אלו נשלחו לכאורה באמצעות מדיה ממוחשבת, אשר
מטבעה מתעדכנת, וכן הואיל ומטבע הדברים בכגון דא מידע אינו נשמר במערכות לאורך
שנים רבות, מחמת העומס הנוצר אגב כך על מערכת המחשב, ועלויות שמירת המידע
הנלוות לכך (במיוחד במקום שבו הנמען אינו מופיע עוד ברשימת הנמענים, מחלוקת בעניינו

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ת"ק 19-10-40443 לב ואח' נ' זמיר

- 1 כבר נבחנה, והדיון בה הסתיים) – דומני כי יש לקבוע שבנסיבות העניין יש בשיהוי שבהגשת
2 כתב התביעה כדי לגרום למשיב לנזק ראייתי ממשי, ובהתאמה יש לקבוע כי אין להעביר
3 את נטל הבאת הראיות בעניין זה אל כתפיו של הנתבע. במיוחד נכונים הדברים שעה
4 שכאמור כבר בהודעות אשר צורפו לכתב התביעה ניכר כי הנתבע טוען לקיומה של הסכמה
5 מצד התובע למשלוח הודעות פרסומיות (טענה שהועלתה לכאורה בזמן אמת ובסמוך
6 למשלוח).
- 7 ועוד - מאז פניות התובע 1 אל הנתבע בעצמו או באמצעות מגשר מטעמו חלפו שנים
8 ארוכות. תכתובת מלאה, כפי שהוחלפה בעניינו של התובע 1 אל מול הנתבע, לא הוצגה על
9 ידי התובע, אף שלכאורה מצויה בידיו, וזה אף בחר שלא לציין בכתב תביעתו כי נערכו
10 מגעים בינו לבין הנתבע בקשר עם קבלת הפיצוי באמצעות אותו מגשר שהוזכר על ידו
11 לראשונה בדיון. באופן זה הכשיל התובע את יכולתו של הנתבע להביא את ראיותיו בנוגע
12 לאותה תכתובת, ובהתאמה להביא ראיות מטעמו.
- 13 די בכל אלו כדי לקבוע כי במקרה הנוכחי לא יוכל התובע להיבנות מהעדרן של ראיות מטעם
14 הנתבע להוכחת הרשמתו של התובע לאתר הנתבע. ואולם למעלה מן הצורך אציין כי
15 משבחר התובע 1 לזנוח את כל טענותיו בקשר עם משלוח הודעות פרסומת ללא הסכמה
16 מראש על ידי הנתבע במשך שנים ארוכות – לימד על עצמו כי הנזק שנגרם לו בשל אותן
17 הודעות (שכאמור החלו ונסתיימו בתוך תקופה של 4 חודשים לכל היותר, לפני כ-5 שנים)
18 הוא זניח, ואינו מצדיק פיצוי.
- 19
- 20 **3. תביעת התובע 2 -**
- 21 התובע 2 טוען כי נשלחו אליו שתי הודעות פרסומת מטעם הנתבע, מבלי שביקש לקבל הודעות
22 כאמור ומבלי שאישר משלוח הודעות אל כתובת הדואר האלקטרוני אשר מתנהלת על שמו. הנתבע
23 טען כי התובע ביקש להרשם לאתר הפרסום של הנתבע, אתר חינמי, כך לשיטתו, אשר מעניק
24 פלטפורמה לבעלי עסקים לפרסום עסקם. עוד טען הנתבע כי ההודעות אשר נשלחו אל התובע 2 אינן
25 מהוות דבר פרסומת שכן התובע הוא אינו מי שצפוי להידרש להוצאת כספים בעקבות ההודעות.
26 לשיטתו, ההודעות נועדו להקל על התובע בפרסום עסקו, וממילא בהתאמה לעודד צרכנים לפנות
27 אל עסקו של התובע דווקא.
- 28
- 29 **לאחר ששקלתי את טענות הצדדים בעניין זה ראיתי לנכון לקבל את תביעת התובע 2 וזאת**
30 **מהטעמים הבאים –**
- 31 א. עיון בהודעות נשוא התביעה מלמד כי מדובר בהודעות פרסומת כהגדרתן בחוק. כך, צוין
32 שם בכותרת ההודעה כי מדובר ב"פרסומת", ובתוכן ההודעה צוין בין היתר כך – "לחצו
33 כאן והשאירו פרטים לקבל הצעת מחיר מנצחת". די במילים אלו כדי ללמד על כך
34 שההודעה נועדה לעודד הוצאת כספים.

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ת"ק 19-10-40443 לב ואח' נ' זמיר

- ב. הנתבע טען כי התובע אישר משלוח ההודעות בעצם הרשמתו אל האתר המנוהל על ידי הנתבע, וכי סגר את הכרטיס שהתנהל על שם התובע באתר לפי דרישת התובע עובר לנקיטת ההליך כאן, ועל כן אין בידו ראיה לפתיחת הכרטיס על ידי התובע, ואולם מצאתי כי אין בנסיבות העניין כאן כדי לפטור את הנתבע מנטל הבאת הראיות המוטל עליו בהקשר זה. אבהיר – כי בשונה מענייני של התובע 1 הרי שבענייני של התובע 2 נערכו פניות הנתבע אל התובע בחודשים ספטמבר ואוקטובר 2019, בסמוך להגשת התביעה כאן. פניות התובע 2 להסירו מרשימת הנמענים ולשלם לו פיצוי הוצגו מיד בתוך ימים ספורים ממועד ביצוע הפרסומים, ומו"מ בין הצדדים התנהל על סמוך למועד הגשת התביעה כאן, כך שהדרישה לשמירת המידע במחשבי הנתבע לפרק זמן זה הינה סבירה והגיונית. במיוחד כאשר אין מחלוקת כי הצדדים לא הצליחו להגיע להסכמות ליישוב הסכסוך עובר להגשת התביעה כאן.
- ג. זאת ועוד, הנתבע טען בכתב הגנתו כי המייל הראשון נשלח לבעלי עסקים לאחר ש"לקחו בעלות" על דף העסק שלהם, ואילו המייל השני נשלח **לאחר לקיחת בעלות כאמור**, אשר יש בה משום אישור של תקנון האתר הכולל הסכמה לדיוור.
- יחד עם זאת אין מחלוקת כי לאחר משלוח שתי ההודעות הפרסומיות נשוא התביעה הציע הנתבע לתובע (במסגרת תכתובת שנערכה בין הצדדים ואשר במסגרתה ביקש התובע לברר מדוע שמו מופיע ברשימת הדיוור של הנתבע) "לקחת בעלות" על האתר.
- מכלל הן אתה שומע לאו – שהתובע לא "לקח בעלות" עובר למשלוח ההודעות, וממילא גם לא אישר את התקנון ובו הסכמה לדיוור.
- ד. התובע הכחיש כי ביקש לכלול את עסקו באתר לפרסום עסקים זה או אחר, לרבות האתר המנוהל על ידי הנתבע. הנתבע, הטוען אחרת, לא הרים את הנטל להוכיח זאת.
- ה. בהתאמה, אף לא הוכח כי דבר הדואר הראשון נשלח אל התובע עם אפשרות למנוע דיוור של מסמכים. משאין מדובר בפניה חד פעמית, ולא הוכח שהתובע הסכים להמנות על רשימת הדיוור אחרי הפניה הראשונה, הרי שאין בעובדה שהתובע הוא בעל עסק כדי להפוך את ההודעות להודעות המותרות על פי חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: **החוק**) (ממילא אף לא מצאתי כי מדובר ב"תעמולה" או ב"תרומה", המותרות לדיוור בדיוור חד פעמי לבעל עסק.
- ו. טענת הנתבע לפיה הציע לתובע פיצוי בדמות מחשב נייד היא הנותנת כי גם לשיטת הנתבע נשלחו דברי הדואר אל התובע 2 ללא אישורו (מראש או בדיעבד), ובניגוד להוראות החוק.
- ז. בנסיבות אלו, אני קובעת כי התובע 2 זכאי לפיצוי בגין משלוח ההודעות. אשר לסכום הפיצוי, בעניין זה אבהיר כי הנתבע לא הציג טעמים אשר יצדיקו הקטנת שיעור הפיצוי, ואין בעובדה שלשיטתו התנהל מו"מ בין הצדדים בנוגע לגובה הפיצוי עובר לנקיטת ההליכים בביהמ"ש, כמו גם בעובדה שהיה במשלוח הודעותיו אל התובע כדי להגדיל את היקף לקוחותיו של התובע כדי להצדיק הקטנת הפיצוי הסטטוטורי הקובע בסעיף 30.ג.
- חוק בנסיבות העניין.

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ת"ק 19-10-40443 לב ואח' נ' זמיר

1

2

מכל האמור אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובע 2 פיצוי בסך של 2,000 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד ליום התשלום בפועל.

3

4

5

הואיל והפיצוי שנפסק הוא פיצוי ללא הוכחת נזק, בהתאם להוראות סעיף אשר מטרתו הינה בין היתר לעודד הגשת תביעות ולכסות על ההוצאות הנגרמו לתובע בגין הצורך בהגשת התביעה – הרי שבסכום הפיצוי נכלל אף פיצוי בגין הוצאות התובע בקשר עם ניהול ההליך המשפטי, ואיני רואה לנכון לחייב, בנוסף, בהוצאות משפט.

8

9

10

תביעת התובע 1 נדחית, ובנסיבות המקרה מצאתי שלא לחייב בהוצאות בגין דחיית תביעה זו. לצדדים זכות להגיש בקשת רשות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 15 ימים.

11

12

13

המזכירות תשלח העתק מפסה"ד לצדדים בדואר רשום.

14

ניתן היום, ה' אב תש"פ, 26 יולי 2020, בהעדר הצדדים.

15

קרן מרגולין-פלדמן, שופטת

16

17

